

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Iași

Str. Anastasie Panu nr.26, Iasi
Tel : +0232 213332
Fax :+0232 219899
e-mail :
admin.isisjudx01.is@mfinante.ro

DECIZIA NR. DGc604/18.05.2011
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. „X” S.R.L. IAȘI
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași
sub nr. .... /...../2011

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul aceleiași instituții, cu adresa nr. AIF/...../2011, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr. ....din /2011, cu privire la contestația formulată de **S.C. „X” S.R.L.**, cu sediul în municipiul Iași, str. .... nr...., județul Iași, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Iași sub nr. J22/....., cod de identificare fiscală RO ....., administrator .....

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-IS ...../2011, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-IS ...../2011, de către Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași și a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. AIF/.....din ...../2011.

Suma contestată este în valoare totală de **S lei** și reprezintă:

- S lei - taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar;
- S lei - majorări/dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația este semnată de către administratorul societății, în persoana domnului ..... și poartă amprenta ștampilei societății în original.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările

ulterioare, ținând cont că actul administrativ fiscal atacat a fost comunicat petentei în data de ..... cu adresa nr. AIF/..... din .....2011 pe care reprezentantul legal al acesteia a semnat de primire, adresă aflată în copie la dosarul cauzei, iar contestația a fost depusă la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași în data de ..... unde a fost înregistrată sub nr. ...., conform ștampilei registraturii acestei instituții aplicată pe originalul contestației.

Contestația este însoțită de Referatul nr. AIF/.....din .....2011 și completările nr. AIF/.....din .....2011 privind propunerea de soluționare a contestației formulate de **S.C. „X” S.R.L. IAȘI**, semnat de conducătorul organului care a încheiat actul atacat, respectiv Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin care propune respingerea contestației, ca fiind fără temei legal.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin.(1) și art. 209 alin.(1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. „X” S.R.L. IAȘI formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-IS ...../2011, precum și împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. AIF/...../2011, emise în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-IS ...../2011, precizând că contestă întreaga bază de impunere a taxei pe valoarea adăugată întrucât a fost reintregită cu sume ce nu aparțin societății, respectiv o bază impozabilă în sumă de S lei, căreia îi corespunde o taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de S lei și accesoriile aferente.

În susținerea contestației motivează următoarele:

1. A solicitat rambursarea taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei prin decontul de taxă pe valoarea adăugată cu sumă negativă cu opțiunea de rambursare, iar în urma inspecției fiscale efectuată pentru soluționarea acestui decont, efectuată pentru perioada ..... – ....., s-a încheiat Raportul de inspecție fiscală nr. F-IS ...../2011, prin care nu s-a acordat dreptul de deducere a taxei cuprinsă în decontul de taxă pe valoarea adăugată cu sumă negativă, ci au considerat fără drept de deducere suma de S lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă unor bunuri de capital, rezultată în urma ajustării taxei deductibile ca urmare a aplicării art. 149 alin. (4) lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Petenta consideră că s-a făcut în mod eronat aplicarea articolului menționat mai sus, ca și cum mijloacele fixe transferate în urma divizării către S.C. “Y S.R.L. Iași și-ar fi încetat existența și utilizarea, organele de inspecție subliniind faptul că societatea a făcut în perioada

2005-2008 investiții pentru construirea unui imobil cu destinația restaurant-pensiune, în regie proprie, pentru care a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei și a achiziționat două autoturisme, unul Grand Cherokee și celălalt Hyndai pentru care a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, investițiile fiind considerate bunuri de capital.

Contestatoarea subliniază că în luna mai 2008, societatea a făcut un transfer de bunuri de capital, prin divizarea acesteia luând ființă o nouă societate, respectiv S.C. "Y" S.R.L. Iași, cu sediul în zona Bucium, cvartal 164, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Iași sub nr. J22/...., plătitoare de taxă pe valoarea adăugată.

Pentru taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor transferate, înainte de a aplica ajustarea taxei, organele de inspecție fiscală erau obligate să verifice dacă societatea beneficiară, succesoare a cedentului este plătitoare de TVA, să realizeze un control încrucișat la S.C. "Y" S.R.L. Iași întrucât în Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, la pct. 102.4. lit. a) se prevede efectuarea unui control încrucișat potrivit art. 94 alin. (1) lit c) asupra documentelor justificative ale unui grup de contribuabili din care face parte sau a făcut și contribuabilul în cauză.

Contestatoarea invocă prevederile art. 94 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, referitoare la atribuțiile inspecției fiscale, precum și prevederile art. 7 alin. (2) din același act normativ, referitoare la rolul activ al organului fiscal, pe care dacă acesta le-ar fi respectat, nu ar fi făcut în actul de control aplicarea prevederilor art. 149 alin. (1) lit. d) coroborate cu art. 128 alin. (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, ci ar fi aplicat art. 145 alin. (2) lit e) din același act normativ.

Petenta consideră că în privința ajustării TVA, organele de inspecție fiscală au făcut o confuzie între persoana beneficiară a transferului activelor și societatea mamă care a rămas cedentul transferului unei părți din activele acesteia.

Mai mult, prin Protocolul de divizare, prezentat organului de control, se prevede că S.C. "Y" S.R.L. Iași își asumă obligația continuării activității economice pe baza activelor preluate prin divizare.

2. Referitor la TVA solicitată la rambursare în sumă de S lei aferentă investițiilor efectuate cu privire la modificarea destinației imobilului situat în Iași, str. Stejar nr. ... din "atelier integrat țesătorie bumbac" în locuințe cu destinația de închiriat, contestatoarea motivează că respingerea la rambursare s-a făcut fără temei legal și fără motivare, întrucât:

- pentru respingerea rambursării s-a motivat că suma este nedeductibilă până la obținerea autorizației de construcție așa cum prevede Legea nr. 50/1991 privind autorizarea lucrărilor de construcții și în conformitate cu art. 145 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal;

- la respingerea dreptului de deducere a TVA, organele de inspecție fiscală nu au ținut cont de faptul că societatea este înscrisă ca plătitoare de TVA încă de la înființare, din anul ....

- societatea nu și-a întrerupt activitatea niciodată;

- pentru construcția spațiului din Iași, str. Stejar nr. ...., deține Autorizația de construcție nr. ...., iar prin Certificatul de urbanism nr. ...., a obținut autorizația de realizare a unor lucrări interioare de schimbare a destinației bunului proprietate construit în anul ...., în același scop economic cu care a fost autorizată societatea.

În susținerea contestației petenta invocă prevederile art. 127 alin. (2), art. 134 alin. (2) pct. 1, art. 146 alin. (2) lit. a) și art. 147 pct. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Contestatoarea susține că nu înțelege de unde au concluzionat organele de inspecție fiscală că nu sunt îndeplinite prevederile art. 145 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, întrucât acestea prevăd doar dreptul de deducere pentru "operațiuni taxabile", societatea nu a edificat o construcție nouă, iar în nenumărate situații, Curtea Europeană de Justiție s-a pronunțat cu privire la exercitarea dreptului de deducere a TVA și în acest sens, în temeiul art. 17 al Directivei a 6 –a, echivalentul art. 145 din Codul fiscal românesc, persoana impozabilă își poate exercita imediat dreptul de deducere aferent TVA datorată sau achitată pentru cheltuielile cu investiții, fără să aștepte realizarea efectivă de operațiuni cu drept de deducere.

Față de motivele invocate, petenta consideră că exercitarea dreptului de deducere a TVA aferentă serviciilor legate de realizarea unui proiect imobiliar, nu poate fi condiționată de lipsa autorizației de construire.

3. În Raportul de inspecție fiscală, pentru perioada ....., organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere a TVA-ului în sumă de S lei înscrisă în 4 facturi, motivat de faptul că firma de la care proveneau era la acea dată inactivă, întrucât a fost suspendată conform Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 575/2006.

Contestatoarea menționează că pentru respingerea deductibilității sumei, organele de inspecție fiscală au invocat prevederile art. 153 alin. (5) lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care stabilesc ce trebuie să conțină factura fiscală pentru a putea să realizeze deductibilitatea sumei înscrisă în facturi.

Baza legală invocată, susține petenta, nu duce la concluzia că facturile nu sunt documente justificative, conform art. 155 din același act normativ, întrucât nu se consemnează nici o neregulă cu privire la conținutul documentelor, motivând totodată că nici o prevedere legală nu

obligă pe beneficiarii achizițiilor să verifice existența legalității funcționării furnizorilor de bunuri și servicii.

La acea dată, menționează contestatoarea, nu avea de unde să știe că S.C. "Z" S.R.L. Iași era o firmă inactivă, atâta vreme cât i-a livrat marfa cu facturi ce cuprindeau toate datele cerute de lege, facturile au fost înregistrate în contabilitate, s-a plătit TVA, materialele achiziționate fiind recepționate și folosite pentru realizarea obiectivului pensiune restaurant Casa Boierească Bucium, care ulterior, a făcut obiectul transferului de active în urma divizării, către S.C. "Y" S.R.L. Iași.

Pentru motivele invocate, **S.C. „X” S.R.L. Iași** solicită reanalizarea actelor administrative fiscale contestate, anularea acestora și soluționarea solicitării de rambursare a TVA cuprinsă în decontul sumei negative în sumă de S lei.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Iași - Activitatea de Inspecție Fiscală, au efectuat inspecția fiscală parțială la **S.C. „X” S.R.L. Iași**, în vederea soluționării decontului de taxă pe valoarea adăugată cu sumă negativă cu opțiune de rambursare nr. ..../2011, în sumă de S lei, aferent lunii ..... 2010.

Constatările inspecției fiscale efectuate pentru perioada ....., au fost consemnate în Raportul de inspecție fiscală nr. F-IS ...../2011, în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-IS ...../2011, prin care s-a stabilit o diferență suplimentară de TVA în sumă de S lei, s-a dispus respingerea la rambursare a TVA în sumă de S lei și s-a stabilit TVA rămasă de plată în sumă de S lei.

1. Cu privire la TVA stabilită suplimentar în sumă de S lei, în urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au considerat această sumă fără drept de deducere întrucât reprezintă TVA aferentă unor bunuri de capital, suma fiind rezultatul calculului de ajustare a taxei, ca urmare a aplicării prevederilor art. 149, alin. (4), lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia, ajustarea taxei deductibile se efectuează: *“în situația în care bunul de capital își încetează existența, cu excepția cazurilor în care se dovedește că respectivul bun de capital a făcut obiectul unei livrări sau unei livrări către sine pentru care taxa este deductibilă”* invocând totodată și prevederile art. 149 alin. (1) lit. a) și lit. d) din același act normativ.

Societatea verificată a efectuat în perioada ..... investiții privind construirea unui imobil cu destinația de restaurant – pensiune, pentru care a dedus TVA în sumă de S lei și a achiziționat două autoturisme cu o taxă deductibilă în sumă de S lei, iar în luna .....2008, **S.C. „X” S.R.L. Iași** a efectuat transferul bunurilor menționate către altă societate, în baza protocolului de divizare.

Ca urmare, conform prevederilor art. 149 alin. (1) lit. d), coroborate cu art. 128 alin. (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal,

cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au stabilit că la data transferului, societatea verificată trebuia să efectueze ajustarea TVA dedusă pentru bunurile de capital transferate către cealaltă societate, deoarece bunurile în cauză nu vor mai concura la realizarea de venituri și implicit la colectarea de TVA în contrapartida dreptului de deducere de care a beneficiat inițial, operațiunea în cauză neconstituind de fapt o livrare de bunuri.

Organele de inspecție fiscală menționează faptul că, pentru societatea cesionară, în calitate de beneficiară a bunurilor de capital primite, **S.C. „X” S.R.L. Iași** nu a prezentat Notificarea la organul fiscal precum că intenționează să desfășoare activitatea economică pentru care s-a dedus TVA pe firma cedentă, iar faptul că societatea beneficiară a transferului bunurilor de capital este succesorul cedentului, nu constituie o garanție a faptului că realizează venituri cu bunurile în cauză, aceasta fiind o entitate separată din punct de vedere juridic, cu drepturi și obligații de sine stătătoare și care nu face obiectul verificării.

Invocând și prevederile pct. 6 alin. (9) din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală precizează că cedentul avea obligația să transmită cesionarului o copie de pe Registrul bunurilor de capital, dacă acestea sunt obținute după data aderării, însă până la finalizarea controlului **S.C. „X” S.R.L. Iași** nu a prezentat Registrul bunurilor de capital întocmit pentru bunurile transferate prin divizare.

Potrivit calculelor efectuate de organele de inspecție fiscală privind ajustarea taxei dedusă inițial pentru bunurile de capital transferate, acestea au stabilit o taxă pe valoarea adăugată nedeductibilă aferentă acestora, astfel:

- S lei pentru obiectivul restaurant – pensiune față de TVA dedusă inițial în sumă de S lei;
- S lei pentru autoturisme față de TVA dedusă inițial în sumă de S lei.

2. Cu privire la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, organele de inspecție fiscală consemnează faptul că în perioada ....., societatea verificată a efectuat investiții referitoare la modificarea destinației imobilului situat în municipiul Iași, str. Stejar nr. .... din “Atelier integrat țesătorie bumbac”, denumirea obiectivului rezultat fiind “Bungaslow Splendid”, cu destinația de locuințe de închiriat, valoarea investiției fiind în sumă de S lei, cu TVA aferentă în sumă de S lei.

Taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei a fost considerată nedeductibilă până la data obținerii autorizației de construcție, (așa cum prevede și legislația în construcții, respectiv Legea nr. 50/2001 privind autorizarea executării lucrărilor în construcții), invocând prevederile art. 145 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

3. Cu privire la diferența de taxă pe valoarea adăugată în sumă de S lei, organele de inspecție fiscală invocă faptul că în lunile ....., societatea verificată a dedus TVA de pe un număr de 4 facturi fiscale emise de S.C. "Y" S.R.L. Grajduri, jud. Iași, cod de identificare fiscală ..... care, la data emiterii facturilor, era declarată inactivă conform Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 575/2006.

Motivele de drept invocate de organele de inspecție fiscală pentru stabilirea diferenței de TVA în sumă de S lei sunt încălcarea prevederilor art. 21 alin. (4) lit. r) și art. 146 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru diferența totală de TVA stabilită suplimentar, în sumă de S lei, organele de inspecție fiscale au calculat majorări de întârziere/dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de S lei, în conformitate cu prevederile art. 119 și 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, accesoriile fiind calculate potrivit Anexei nr. 2 la Raportul de inspecție fiscală nr. F-IS ...../2011.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

1. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, se poate pronunța asupra ajustării taxei pe valoarea adăugată deductibilă aferentă unor bunuri de capital transferate ca urmare a divizării, în condițiile în care din actul administrativ fiscal contestat nu rezultă dacă organele de inspecție fiscală au analizat toate aspectele și documentele relevante pentru stabilirea obligațiilor fiscale.

Perioada supusă inspecției fiscale a fost: ..... și a vizat taxa pe valoarea adăugată.

În fapt, așa cum rezultă din Raportul de inspecție fiscală nr. Raportul de inspecție fiscală nr. F-IS ...../2011, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-IS ...../2011, organele de inspecție fiscală au considerat că **S.C. „X” S.R.L. Iași** nu are dreptul de deducere a sumei de S lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă unor bunuri de capital transferate prin divizare.

Organele de inspecție fiscală au considerat că **S.C. „X” S.R.L. Iași**, ar fi trebuit să efectueze ajustarea taxei pe valoarea adăugată dedusă pentru imobilul cu destinația restaurant – pensiune realizat în regie proprie în perioada ....., precum și pentru două autoturisme care au fost transferate către o altă societate în luna .....cu ocazia divizării,

Întrucât bunurile în cauză nu mai concură la realizarea de venituri și colectare de taxa pe valoarea adăugată, invocând pentru ajustare, prevederile art. 149, alin. (1), lit. d), coroborate cu art. 128 alin. (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Contestatoarea motivează însă faptul că pentru taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor transferate, înainte de a aplica ajustarea taxei, organele de inspecție fiscală erau obligate să verifice dacă societatea beneficiară este plătitoare de TVA, să realizeze un control încrucișat la S.C. "Z S.R.L. Iași, întrucât potrivit prevederilor art. 128 alin. (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, transferul tuturor activelor sau al unei părți a acestora, efectuat cu ocazia transferului de active sau, după caz, și de pasive, indiferent dacă este realizat ca urmare a vânzării sau ca urmare a unor operațiuni precum divizarea - ca în cazul ei -, fuziunea ori ca aport în natură la capitalul unei societăți, nu constituie livrare de bunuri dacă primitorul activelor este o persoană impozabilă.

De asemenea, invocă prevederile punctului 6. alin. (7) din Normele metodologice de aplicare a Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal care prevăd că persoana impozabilă care este beneficiarul transferului prevăzut la art. 128 alin. (7) este considerată ca fiind succesorul cedentului, indiferent dacă este înregistrat în scopuri de taxă sau nu și va prelua toate drepturile și obligațiile cedentului, inclusiv cele privind livrările către sine prevăzute la art. 128 alin. (4) din Codul fiscal, ajustările deducerii prevăzute la art. 148 și 149 din Codul fiscal.

În drept, referitor la operațiunile cuprinse în sfera de aplicare a taxei, respectiv la livrarea de bunuri, la art. 128 alin. (1) și alin. (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, valabil începând cu luna iulie 2008, se precizează că:

"ART. 128 Livrarea de bunuri

(1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar.

[...]

(7) Transferul tuturor activelor sau al unei părți a acestora, efectuat cu ocazia transferului de active sau, după caz, și de pasive, indiferent dacă este realizat ca urmare a vânzării sau ca urmare a unor operațiuni precum divizarea, fuziunea ori ca aport în natură la capitalul unei societăți, nu constituie livrare de bunuri dacă primitorul activelor este o persoană impozabilă. Primitorul activelor este considerat a fi succesorul cedentului în ceea ce privește ajustarea dreptului de deducere prevăzută de lege.

Punctul 6 alin. (6) și alin. (7) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, valabile în anul 2008, date în aplicarea prevederilor art. 128 din Codul fiscal, precizează că:

“6. (6) Se consideră transfer parțial de active în sensul art. 128 alin. (7) din Codul fiscal transferul tuturor activelor sau al unei părți din activele investite într-o anumită ramură a activității economice, dacă acestea constituie din punct de vedere tehnic o structură independentă, capabilă să efectueze activități economice separate. De asemenea, se consideră că transferul parțial are loc și în cazul în care bunurile imobile în care sunt situate activele transferate de cedent nu sunt înstrăinate, ci realocate altor ramuri ale activității aflate în uzul cedentului.

(7) Persoana impozabilă care este beneficiarul transferului prevăzut la alin. (7) este considerată ca fiind succesorul cedentului, indiferent dacă este înregistrat în scopuri de taxă sau nu. Beneficiarul va prelua toate drepturile și obligațiile cedentului, inclusiv cele privind livrările către sine prevăzute la art. 128 alin. (4) din Codul fiscal, ajustările deducerii prevăzute la art. 148 și 149 din Codul fiscal. De asemenea beneficiarul poate prelua soldul sumei negative de taxa pentru care nu s-a solicitat rambursarea sau soldul taxei de plată către bugetul de stat, dacă respectivele drepturi și obligații au fost cuprinse în contractul dintre parti. Dacă beneficiarul transferului este o persoană, alta decât persoana impozabilă, operațiunea de transfer constituie livrare de bunuri.”

În contextul dispozițiilor legale de mai sus, se reține faptul că transferul de active ca urmare a operațiunii de divizare nu constituie livrare de bunuri dacă primitorul activelor este o persoană impozabilă, iar beneficiarul va prelua toate drepturile și obligațiile cedentului, inclusiv cele referitoare la ajustările deducerii, prevăzute la art. 148 și 149 din Codul fiscal.

Organul de soluționare competent, analizând documentele depuse la dosarul cauzei, respectiv Încheierea nr. .... pronunțată în Ședința publică din data de ..... de către Tribunalul Iași, precum și Proiectul de divizare aprobat de Tribunalul Iași în data de ....., reține faptul că în baza hotărârii adunării generale a administratorilor **S.C. „X” S.R.L. Iași** a avut loc divizarea parțială a societății prin desprinderea a 50 părți sociale aparținând d-nei ..... care au fost transmise către **S.C. “Y. Iași**, împreună cu elementele de activ și pasiv prevăzute în Proiectul de divizare.

S-a reținut și faptul că **S.C. „X” S.R.L. Iași** a transmis către **S.C. “Y” S.R.L.** imobilizări corporale în sumă totală de S lei, din care organele de inspecție fiscală au făcut ajustarea taxei pe valoarea adăugată dedusă pentru activele de la pozițiile 1., 13., 14. și 21. din Proiectul de divizare, respectiv:

1. Amenajare Casa Boierească cu valoare neamortizată de S lei;
13. Autoturism Hyundai Santa Fe - 1 buc. cu valoare rămasă de S lei;
14. Autoturism Grand Cherokee - 1 buc. cu valoare rămasă de S lei;
21. Imobilizări corporale în curs de amenajare Casa Boierească S lei.

Organele de inspecție fiscală au procedat însă la ajustarea taxei deduse aferentă imobilizărilor în cauză fără a analiza dacă **S.C. "Y" S.R.L. IAȘI**, ca beneficiară a transferului, era înregistrată ca plătitoare de taxă pe valoarea adăugată la data realizării divizării.

Mai mult, organele de inspecție fiscală nu au analizat operațiunile realizate de contestatoare în întregul lor, neluând în considerare toate aspectele legate de activitatea desfășurată cu bunurile în cauză de la data dobândirii lor până la data transferului dreptului de proprietate prin divizare, respectiv nu au analizat dacă ele au participat la desfășurarea de operațiuni taxabile.

Prin urmare, ținând cont de faptul că prin Raportul de inspecție fiscală care a stat la baza Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F – IS ....din .....2011, organele de inspecție fiscală nu au procedat la constatarea și investigarea fiscală a tuturor aspectelor, actelor și faptelor rezultate din activitatea contribuabilului supus inspecției fiscale sau a altor persoane, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, în conformitate cu prevederile art. 216 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează că:

"Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare", va desființa decizia de impunere contestată pentru suma de 36.380 lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată, urmând ca organele de inspecție fiscală, prin alte persoane decât cele care au întocmit decizia de impunere contestată, să efectueze o nouă verificare a tuturor documentelor, pentru aceeași perioadă și același tip de impozit, conform celor reținute în prezenta decizie.

2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, se poate pronunța asupra dreptului de deducere a taxei aferentă investiției reprezentând modificarea destinației unui imobil, în condițiile în care din actul administrativ fiscal contestat nu rezultă dacă organele de inspecție fiscală au analizat toate aspectele și documentele relevante pentru stabilirea obligațiilor fiscale.

În fapt, în Raportul de inspecție fiscală nr. F – IS .... din .....2011, organele de inspecție fiscală precizează că au considerat nedeductibilă taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, aferentă unei investiții în sumă de S lei, efectuată de **S.C. „X” S.R.L. Iași**, în perioada ....., pentru modificarea destinației imobilului situat în municipiul Iași, str. Stejar nr. .... din "Atelier integrat țesătorie bumbac" într-un spațiu cu denumirea "Bungaslow Splendid", cu destinația de locuințe de închiriat.

Taxa a fost considerată nedeductibilă de către organele de inspecție fiscală până la data obținerii autorizației de construcție prevăzută de Legea nr. 50/2001 privind autorizarea executării lucrărilor în construcții, fiind invocate prevederile art. 145 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Contestatoarea motivează însă că pentru construcția spațiului din Iași, str. Stejar nr. .... există Autorizația de construcție nr. ...., iar prin Certificatul de urbanism nr. .... a obținut autorizarea de realizare a unor lucrări interioare de schimbare a destinației bunului proprietate, construit în anul .... în același scop economic pentru care a fost autorizată societatea, invocând prevederile art. 127 alin. (2), art. 134 alin. (2) pct. 1, art. 146 alin. (1) lit. a) și art. 147 pct. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și hotărârea Curții Europene de Justiție pronunțată potrivit art. 17 al Directivei a 6 – a.

În drept, potrivit art. 145 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și art. 146 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

"ART. 145 Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile; [...]

ART. 146 Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155;[...]"

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate, se reține că taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor/serviciilor care au fost livrate/prestate sau urmează să fie livrate/ prestate este deductibilă doar în situația în care bunurile sau serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile, iar pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată persoana impozabilă deține o factură fiscală.

Se reține astfel că existența autorizației de construcție prevăzută de art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu este o condiție prevăzută de lege pentru aplicarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, așa cum au interpretat organele de inspecție fiscală.

De altfel, potrivit art. 26 și art. 27 din același act normativ executarea fără autorizație a lucrărilor de de construire, reconstruire, consolidare, modificare, extindere, reabilitare, schimbare de destinație sau de reparare a construcțiilor de orice fel, precum și a instalațiilor aferente acestora, constituie contravenție și se sancționează cu amendă, care se aplică de către președintele consiliilor județene, primarii și organele de control din cadrul autorităților administrației publice locale și județene.

S-a reținut faptul că petenta a depus la dosarul cauzei Certificatul de urbanism nr. .... emis de Primăria Municipiului Iași, începând astfel procedura de autorizare a executării lucrărilor de schimbare de destinație a imobilului situat în municipiul Iași, str. Stejar nr. ....

Ca urmare, pentru acordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă investiției efectuate de **S.C. „X” S.R.L. Iași**, în perioada ....., pentru modificarea destinației imobilului situat în municipiul Iași, str. Stejar nr. ...., organele de inspecție fiscală trebuiau să verifice dacă **S.C. „X” S.R.L. Iași** îndeplinește cele două condiții impuse de art. 145 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și art. 146 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Organul de soluționare competent, cu adresa nr. .... din .../2011, a solicitat societății contestatoare să depună dovezile pe care își întemeiază contestația referitoare la investiția efectuată la imobilul din Iași, str. Stejar nr. ....

Cu adresa fără număr, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr. ..../2011, **S.C. „X” S.R.L. Iași**, a transmis procesul verbal de recepție finală, contract de prestări de servicii, situații de lucrări și facturile fiscale pentru materialele utilizate și pentru manopera lucrărilor executate.

Din analiza documentelor depuse rezultă că intenția societății a fost ca imobilul în cauză să fie compartimentat în S garsoniere în vederea cazării pentru studenți, așa cum rezultă și din Procesul verbal de recepție finală încheiat în data de ....., ca urmare pentru desfășurarea operațiunilor scutite, fără drept de deducere (închiriere).

Potrivit art. 141 alin (2) lit. e) și alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“(2) Următoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:

e) arendarea, concesiunea, închirierea și leasingul de bunuri imobile [...]

(3) Orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea operațiunilor prevăzute la alin. (2) lit. e) și f), în condițiile stabilite prin norme.”

Ca urmare, în situația în care bunul de capital se utilizează pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere, cum este situația închirierii, societatea nu poate beneficia de dreptul de deducere decât în cazul în care optează pentru taxarea acestor operațiuni,

depunând la organul fiscal notificarea întocmită pe formularul prevăzut în Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Organul de soluționare competent a reținut faptul că la pagina 3 din Raportul de inspecție fiscală nr. F – IS .... din ...../2011 organele de inspecție fiscală precizează: "[...] în perioada verificată, societatea a realizat venituri din activitatea de închiriere a unor locuințe din imobilul situat la punctul de lucru din Iași, str. Stejar nr. ...., pentru care a făcut Notificare de colectare a TVA." , însă la dosarul cauzei nu există această notificare.

Mai mult, organele de inspecție fiscală nu precizează clar dacă societatea contestatoare a colectat taxa pe valoarea adăugată pentru veniturile din închiriere, mai exact dacă a emis facturi cu taxă pe valoarea adăugată, caz în care ar fi demonstrată utilizarea achizițiilor de bunuri și servicii utilizate pentru modificarea destinației imobilului situat în municipiul Iași, str. Stejar nr. ...., pentru realizarea de operațiuni taxabile, fiind îndeplinită condiția prevăzută de legiuitor la art. 145 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere faptul că organele de inspecție fiscală nu au procedat la constatarea și investigarea fiscală a tuturor aspectelor, actelor și faptelor rezultate din activitatea contribuabilului supus inspecției fiscale, nepronunându-se asupra îndeplinirii de către acesta a celor două condiții impuse de prevederile legale pentru a beneficia de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, în conformitate cu prevederile art. 216 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează că:

“Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare”, va desființa decizia de impunere contestată și pentru suma de S lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată, urmând ca organele de inspecție fiscală, prin alte persoane decât cele care au întocmit decizia de impunere contestată, să efectueze o nouă verificare a tuturor documentelor, pentru aceeași perioadă și același tip de impozit, conform celor reținute în prezenta decizie.

Organele de inspecție fiscală vor avea în vedere și Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005, care la pct. 12.7. prevede:

“Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași

perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente”, precum și prevederile punctului 102.5. din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.050./2004, care reglementează:

“În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat.”, cu mențiunea că art. 185 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, a devenit, prin republicare, art. 216.

De asemenea, vor ține cont și de prevederile art. 47 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

“Desființarea totală sau parțială, potrivit legii, a actelor administrative prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage desființarea totală sau parțială a actelor administrative prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale anulate, chiar dacă acestea au devenit definitive în sistemul căilor administrative de atac.”

3. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, cauza supusă soluționării constă în a ne pronunța asupra legalității impunerii contestatoarei cu această sumă, în condițiile în care societatea a dedus în lunile ..... taxa pe valoarea adăugată în baza facturilor emise de S.C. “Y” S.R.L. JUD. IAȘI, contribuabil declarat inactiv.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat în urma verificării efectuate la **S.C. „X” S.R.L. IAȘI** că în lunile ..... societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, aferentă unor achiziții de materiale de construcții, în baza unor facturi fiscale emise de **S.C. “Y” S.R.L.** din comuna Grajduri, jud. Iași, cod de identificare fiscală ....., astfel:

- factura fiscală Seria FF ..... nr. ....cu TVA în sumă de S lei;
- factura fiscală Seria FF ..... nr. .... cu TVA în sumă de S lei;
- factura fiscală IS Seria FF ..... nr. .... cu TVA în sumă de S lei;
- factura fiscală IS Seria FF ..... nr. .... cu TVA în sumă de S lei.

Suma de S lei a fost considerată nedeductibilă întrucât la data emiterii facturilor, **S.C. “Y” S.R.L.** era declarată ca societate inactivă prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. .... din ..... pentru aprobarea Listei contribuabililor inactivi și a Listei contribuabililor reactivați, publicat în Monitorul Oficial al României nr. 850 din 17 octombrie 2006, fiind înscrisă la poziția 292 din anexa nr. 1.

S.C. „X” S.R.L. Iași contestă taxa pe valoarea adăugată motivând că nu există o prevedere legală care să îi oblige pe beneficiarii

achizițiilor să verifice existența legalității funcționării furnizorilor și nu avea de unde să știe că S.C. "Y" S.R.L. Jud. Iași era o firmă inactivă.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 11 alin. (1¹) și alin. (1²) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

"Art. 11 Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.

(1¹) Autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție efectuată de un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(1²) De asemenea, nu sunt luate în considerare de autoritățile fiscale tranzacțiile efectuate cu un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Procedura de declarare a contribuabililor inactivi va fi stabilită prin ordin. Lista contribuabililor declarați inactivi va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va fi adusă la cunoștință publică, în conformitate cu cerințele prevăzute prin ordin." , coroborate cu prevederile art. 3 alin. (1) și alin. (2) al Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 575/2006 privind stabilirea condițiilor și declararea contribuabililor inactivi, cu modificările și completările ulterioare:

"(1) De la data declarării ca inactiv contribuabilul nu mai are dreptul de a utiliza facturi, facturi fiscale, alte documente sau formulare tipizate cu regim special.

(2) Documentele fiscale emise de un contribuabil declarat inactiv cu încălcarea interdicției prevăzute la alin. (1) nu produc efecte juridice din punct de vedere fiscal."

Având în vedere prevederile legale mai sus invocate, se reține că în perioada ..... perioadă în care S.C. "Y" S.R.L. jud. Iași era declarată contribuabil inactiv, societatea contestatoare a înregistrat în contabilitate documente care nu produc efecte juridice din punct de vedere fiscal, motiv pentru care pentru aceste documente nu are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

Suținerea contestatoarei potrivit căreia nu a cunoscut faptul că partenerul comercial a fost declarat inactiv, iar organul fiscal nu era obligat să nu ia în considerare tranzacțiile efectuate, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, deoarece aceasta era obligată să cunoască legislația fiscală și anume să cunoască faptul că autoritățile fiscale au dreptul să nu ia în considerare tranzacțiile efectuate cu un contribuabil inactiv și că S.C. „Y” S.R.L. Jud. Iași a fost declarată inactivă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală care a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, adus la cunoștință publică.

Ca urmare, pentru suma de S lei reprezentând TVA dedusă pe baza facturilor emise de către un furnizor declarat contribuabil inactiv, societatea nu are drept de deducere conform prevederilor art. 3 alin. (1) și alin. (2) al Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 575/2006 privind stabilirea condițiilor și declararea contribuabililor inactivi, coroborate cu prevederile art. 11 alin. (1), alin. (1¹) și alin. (1²) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, fapt pentru care urmează a se respinge, ca neîntemeiată, contestația pentru suma de 2.885 lei.

3. Referitor la majorările/dobânzile și penalitățile de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, se poate pronunța asupra cuantumului acestor accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată datorate bugetului de stat, în condițiile în care din anexele la raportul de inspecție fiscală, care a stat la baza emiterii deciziei contestate nu se poate stabili cu exactitate cuantumul acestora, pe de o parte, iar pe de altă parte nu se pot departaja care sunt cele aferente taxei pentru care urmează a se respinge contestația și cuantumul accesoriiilor aferente taxei pentru care urmează a se desființa decizia de impunere contestată.

În fapt, pentru diferența de taxă pe valoarea adăugată stabilită în sarcina societății de către organele de inspecție fiscală, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-IS ..../2011, au fost stabilite obligații fiscale accesorii în sumă totală de S **lei**.

În Anexa nr. 2 la Raportul de inspecție fiscală nr. F-IS ...../2011 intitulată „Situția TVA și calculul accesorii SC X SRL”, organele de inspecție fiscală au calculat accesorii în sumă totală de S **lei**.

S.C. „X” S.R.L. Iași contestă majorările/dobânzile și penalitățile de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei ca o consecință a contestării debitului pentru care au fost calculate, însă nu contestă modul de calcul al acestor accesorii.

În drept, pentru perioada ....., sunt aplicabile prevederile art. 119 alin. (1) și art. 120 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

"ART.119

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere."

ART.120

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv ."

Începând cu data de ....., sunt aplicabile prevederile art. 119 alin. (1), art. 120 alin. (1) și art. 120¹ din același act normativ, astfel:

"ART. 119

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

ART. 120

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

ART. 120¹ Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor."

Față de prevederile legale menționate mai sus rezultă că pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale, se datorează majorări/dobânzi și penalități de întârziere de la data scadenței până la plata efectivă a acestora.

Având în vedere faptul că soluțiile pe care urma să le pronunțe în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată contestată erau diferite, cu adresa nr. .... din ...../2011, organul de soluționare competent a solicitat organelor de inspecție fiscală să facă defalcarea majorărilor/ dobânzilor și a penalităților de întârziere pe cele trei categorii de diferențe de TVA, respectiv pentru sumele de S lei, S lei și S lei.

Cu adresa nr. AIF/...../2011, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr. ..../2011, Activitatea de Inspecție Fiscală transmite o aneză cu calcul majorărilor și penalităților de întârziere defalcate pe fiecare sumă stabilită suplimentar, însă cuantum total al acestora este de S **lei**, mai mic decât cel stabilit prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-IS ...../2011.

Ulterior, organele de inspecție fiscală depun la dosarul cauzei o altă anexă de calcul în care accesoriile sunt în sumă totală de S **lei**, din nou diferite de cele din decizia de impunere.

Ca urmare, datorită faptului că din anexele la raportul de inspecție fiscală transmise de către organele de inspecție fiscală nu se pot defalca accesoriile aferente taxei pe valoarea adăugată care sunt datorate bugetului de stat, de accesoriile aferente taxei pe valoarea adăugată ce urmează a fi desființată, existând și diferență între accesoriile din anexa la raport și accesoriile înscrise în decizia contestată, în temeiul art. 216 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora:

“(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare”, coroborate cu pct. 12.7. din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care prevede:

“12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente”, se va desființa parțial Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr. F – IS .../2011 pentru suma de S lei reprezentând majorări/dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar.

4. Referitor la contestația formulată împotriva Dispoziției nr. AIF/...../2011 privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, se reține faptul că până la emiterea prezentei decizii de soluționare, Activitatea de Inspecție Fiscală, ca organ competent, a emis Decizia nr. .../2011, prin care a fost soluționată contestația pentru acest capăt de cerere, decizie depusă la dosarul cauzei cu adresa nr. AIF/...../2011.

Pentru considerentele învederate și în temeiul art. 210 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în baza Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. .../2010, Directorul executiv al Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași,

DECIDE:

Art.1 Desființarea parțială a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F –

IS ...../2011, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F – IS ...../2011, pentru suma totală de **S lei** reprezentând:

- S lei - taxa pe valoarea adăugată;
- S lei- majorări/dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, urmând ca organele de inspecție fiscală, altele decât cele care au întocmit actul administrativ fiscal contestat, să procedeze la o nouă verificare, în conformitate cu prevederile legale în vigoare și cu cele reținute din prezenta decizie.

Art. 2 Respingerea contestației, ca neintemeiată, pentru suma de **S lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată.

Art. 3 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatoarei și Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art.210 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul cailor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii, contestatoarea poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.